

Дамян Дамянов

Към себе си

Когато си на дъното на пъкъла,
когато си най-тъжен, най-злочест,
от парещите въглени на мъката
си направи сам стълба и излез

Когато от безпътица премазан си
и си зазидан в четири стени,
от всички свои пътища прерязани
нов път си направи и пак тръгни.

Светът когато мръкне пред очите ти
и притъмнява в тези две очи
сам слънце си създай и от лъчите му
с последния до него се качи.

Трънлив и сяп е на живота ребусът,
на кръст разпъва нашите души.
Загубил всичко, не загубвай себе си –
единствено така ще го решиш!

КРАЙ

© 1993 Дамян Дамянов

Сканиране, разпознаване и редакция: Борис Борисов, 2008

Набиране: Мартин Митов

Публикация

Дамян Дамянов, *Още съм жив*. ИК „Христо Ботев“, С. 1993. ISBN 953-445-114-5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8503>]